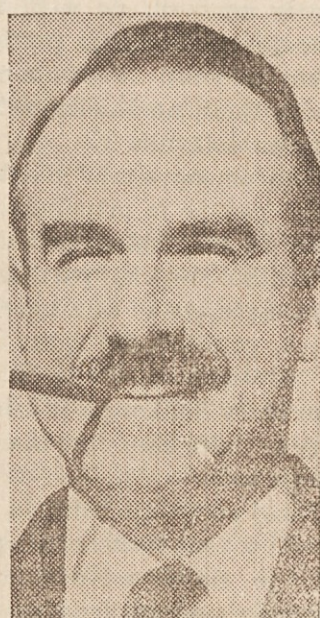

James W. McCord Jr.

G. Gordon Liddy

OBSOJENA VOHUNJENJA V WATERGATE — Javnost so ves čas od junija lani krmili z obilo sumničenj in namigavanj o vohunjenju v uradu glavnega odbora demokratske stranke v Watergate stanovanjsko-pisarniškem bloku v Washingtonu, D.C. Na vsak način so hoteli dognati, da naj bi bil z vohunjenjem tam povezan vsaj John Mitchell, Nixonov pravosodni tajnik in vodnik odbora za njegovo ponovno izvolitev. Nič takega ni bilo mogoče dokazati. Pet obtožencev, ki so jih presenetili v prostorih glavnega urada, je priznalo krivdo, dva, James W. McCord Jr. (na levi) in Gordon Liddy, nekdanji pomočnik v Beli hiši, pa sta bila spoznana krivim pred sodiščem. Sodna razprava vse stvari ni razčistila in pojasnila, zato jo bo raziskoval še poseben kongresni odbor.

Predlog za omejitve pravice vodenja vojne

Kongresna skupina predlaga omejitve predsednikovim moči in pravice za začetnje in vodenje vojne brez odobritve Kongresa.

WASHINGTON, D.C. — Zvezna ustava določa jasno, da vojno napoveduje in mir sklepa Kongres. Predsednik ima le pravico odrediti obrambo, če je to potrebno, pa mora nato pred Kongresom. Tako je postopal predsednik F. D. Roosevelt, ko je posegel v drugo svetovno vojno.

Predsednik Truman je šel nad Severne Korejce v okviru "policijske akcije" Združenih narodov. Predsednik L. B. Johnson je posegel v Vietnam na temelju tonkinške resolucije, toda brez prave vojne napovedi in brez Kongresnega sklepa.

ZDA so v vrsti zaveznikov pogodb in v okviru ZN dolžne izpolniti svoje obveznosti. Na to je Kongres pristal in zvezno vlado, oziroma predsednika o polnomoči k njih izpolnitvi, ko je te pogodbe odobril. Tekom vietnamske vojne je nastal v Kongresu proti temu odpor. Zlasti v Senatu je bila večina za končanje vojne v Vietnamu in za umik od tam, za kar pa se predsednik Nixon ni menil, ampak vztrajal, dokler ni dosegel "miru s častjo".

Skupina senatorjev je stavila predlog, ki naj bi predsednikovo pravico uporabe ameriških oboroženih sil omejil v kakšni sili na največ 30 dni brez kongresnega privolenja. Kongres hoče uveljaviti svojo ustavno pravico. Prvotno je predlog stavilo 9 senatorjev, sedaj ga podpira še 60. Sličen predlog je v Senatu lani dobil 68 glasov proti 16, v Predstavniškem domu pa je običal. Podobno usodo mu napovedujejo tudi za leto. Napovedujejo, da bo Senat predlog izglasoval do Velike noči.

Vremenski prerok

Pretežno oblačno z možnostjo naletavanja snega. Najvišja temperatura okoli 40.

Indira Gandhi se čudi, da je Indija izpuščena

NEW DELHI, Ind. — Iz nepredne kroga predsednice vlade Indire Gandhi prihajajo vesti, da se ta čudi, kako da je bila Indija izpuščena iz mednarodne komisije za nadziranje miru v Indokini. Indija je namreč bila članica take komisije, ustanovljene na konferenci v Parizu leta 1954, skupaj s Kanado in Poljsko.

Tokrat so šli mirno mimo Indije, nihče jo menda ni niti omenil. Zastopniki Washingtona in Hanoia so se sporazumeli za Kanado, Poljsko, Indonezijo in Madžarsko.

Indija je v prvi Mednarodni komisiji za Indokino bila predstavnica nevtralnega sveta in je nekaj časa tudi tako postopala. Počasi, ko je prišla do besede Indira Gandhi, je postala Indija v Mednarodni komisiji pristranska in je začela očitno držati z rdečimi. Končno je tudi priznala Hanoi, ne pa Saigona. Tako je svoje stališče jasno odredila.

Novi grobovi

Frances Babnik
Zadeta od srčne je umrla na svojem domu 83 let stara Frances Babnik, 286 E. 271 St., Euclid, Ohio, vdova po l. 1932 umrlem možu Johnu, mati Frances Umek in pok. Jane Cergol, 5-krat stara mati, 3-krat prastara mati, roj. Erzen v St. Vidu pri Ljubljani, od koder je prišla v ZDA l. 1905. Po 40 letih zaposlitve pri Nail Division (E. 67 St.) American Steel & Wire Co. je šla l. 1955 v pokoj. Bila je članica ADZ št. 4, ABZ št. 180 in Carniola Hive 493 T.M. Pogreb bo iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v petek ob 9.15, v cerkev sv. Viljema ob 10, nato na Kalvarijo. Na mrtvaški oder bo položena noč ob 7.

Anthony Jaras

V ponedeljek zvečer je umrl v Maria Parkway negovališču 71 let stari Anthony Jaras s 1583 E. 43 St., rojen v Angliji, od koder je prišel v ZDA l. 1903, vdovec po pred enim letom umrli ženi Anni, roj. Zemgulis, oče Mrs. Joseph (Ann) Raycher in Edwarda, 7-krat stari oče, brat pokojnih Josepha, Williama in Johna, Petra in Anne Skully. Pogreb bo jutri, v četrtek, ob 8.45 iz Grdinovega pogrebnega zavoda na E. 62 St., v cerkev Marijinega Brezmadežnega Spočetja ob 9.30, nato na Kalvarijo.

Tony Chiccone

V St. Vincent Charity bolnišnici je po daljši bolezni umrl 64 let stari Tony Chiccone, rojen v Monaca v Pennsylvaniji, od koder je prišel v Cleveland pred 55 leti, zaposlen pred boleznijo pri Interstate Brands Corp., mož Madge, roj. Tekaucic, oče Marilyn LaMarco, Marcelle Mohnacsy in Karen Boeff, 6-krat stari oče, brat Catherine McDermott, Mary Buccilli in Ann Felipe, pok. Vancea in pok. Rose Konkowski. Pogreb bo iz Fortunovega pogrebnega zavoda na 5316 Fleet Avenue v soboto ob 8.15, v cerkev sv. Monike na Garfield Hts. ob 9, nato na Kalvarijo. Na mrtvaškem oderu bo jutri in v petek ob 2. pop. do 10. zvečer. Družina vljudo odsvetuje vence.

— Banane so prvič uvozili v ZDA l. 1867.

Sovjetska zveza bo pomagala le rdečim

Ko so ZDA napovedale, da bodo pomagale obnovljati vso Indokino, je ZSSR pokazala jasno, da bo njena pomoč šla edino rdečim.

WASHINGTON, D.C. — Združene države so že tekom samih razgovorov za končanje vojne v Indokini napovedale obsežno gospodarsko in tehnično pomoč pri obnovljanju po vojni uničenih predelov Indokine na splošno tako na jugu kot na severu Vietnama. Konec vojne pomeni za ZDA konec nasprotstva, ki odpira vrata pomoči tja, kjer je najbolj potrebna.

Sovjetska zveza prav nič ne skriva, da se bo ona pri podeljevanju pomoči držala v glavnem še vedno svojih rdečih prijateljev tako v Severnem Vietnamu kot v Južnem. V Južnem Vietnamu bodo dobila pomoč ZSSR le področja, ki bodo prišla pod nadzor Viet Konga. Sovjetski zastopniki so povedali, da bodo počakali z delitvijo pomoči Južnemu Vietnamu, dokler ne bodo vedeli točno, kateri predeli so pod oblastjo rdečih, kajti samo ti bodo deležni sovjetske pomoči.

Med tem je dr. Kissinger v Hanoiu, kjer plete možnosti za izboljšanje odnosov med ZDA in Severnim Vietnamom v poveljni dobi. Prav obsežnejša gospodarska pomoč ZDA naj bi pomagala ohraniti mir v Vietnamu.

Nixon na listi za Nobelovo mirovno nagrado

OSLO, Nor. — Direktor Norveškega Nobelovega instituta je izjavil, da je predsednik Nixon med "ducati kandidatov" za Nobelovo mirovno nagrado za leto 1973. Obdolžil je ameriški časopis "Finance Magazine", da je proti običaju objavil Nixonovo imenovanje med kandidati za to nagrado.

Nixon v Skandinaviji nima veliko prijateljev, zato nima izglede, da bi mu bila nagrada tudi res podeljena, četudi je res, da je za svetovni mir v zadnjem letu storil več kot kdorkoli.

PRVI VOJNI UJETNIKI NA SVOBODI V SOBOTO

Kanadski poslanik Michel Gauvin, načelnik mednarodne komisije za nadziranje izvajanja dogovora o končanju vojne v Indokini, je dejal včeraj, da bodo prvi ameriški vojni ujetniki izročeni v soboto in sicer nekateri v bližini Saigona, drugi v Hanoiu.

SAIGON, J. Viet. — Najprej Delo je težavno in bo trajalo je bilo rečeno, da bo nekaj vojni ujetnikov puščenih na svojem bivalju, včeraj je namreč načelnik Mednarodne nadzorne komisije Kanadčan Michel Gauvin napovedal, da bodo prvi ameriški vojni ujetniki pušeni na svobodo in izročeni predstavnikom komisije v soboto. Nekaj bo predvidoma izročeni na dveh krajih v bližini Saigona, nekaj pa v Hanoiu. Danes je nek ameriški višji predstavnik poročil dopolnil. Dejal je, da pričakujejo od 20 do 40 vojni ujetnikov na dveh krajih v bližini Saigona, An Loc in Phu Hoa, med tem ko bodo prvi vojni ujetniki v Hanoiu izročeni Amerikancem šele v začetku prihodnjega tedna.

Zastopniki ZDA v Skupni vojaški komisiji za vojne ujetnike so se včeraj že četrti dan zapored sestali in razgovarjali več ur s predstavniki Saigona in komunistov, da bi odstranili ovire, ki zadržujejo izpust vojni ujetnikov. Njihova izpustitev se je zavlekla, ne da bi bili vzroki navedeni. Vsekakor kaže, da so predstavniki ZDA videli pri rdečih ob sklepu dogovora več dobre volje, kot pa jo ti dejansko imajo.

Med tem se bo začelo odstranjevanje min se bo začelo Po sestanku ameriških in severnovietnamskih vojaških predstavnikov v Haifongu je skupina ameriških vojni ladij včeraj dobila nalogo, da začne odstranjevati mine, ki so jih ZDA nametale v vode pred glavnimi pristanišči Severnega Vietnama in delno tudi v notranje vode Rdeče reke in njenih prekopov v preteklem maju.

V ta posel je vpreženih od 20 do 25 ladij. Večino min bodo odstranili, kot pravijo, s pomočjo posebnih "sani", ki jih bodo helikopteri vlekli preko miniranih voda, da sprožijo magnetne, akustične in druge mine.

Odstranjevanje min se bo začelo Po sestanku ameriških in severnovietnamskih vojaških predstavnikov v Haifongu je skupina ameriških vojni ladij včeraj dobila nalogo, da začne odstranjevati mine, ki so jih ZDA nametale v vode pred glavnimi pristanišči Severnega Vietnama in delno tudi v notranje vode Rdeče reke in njenih prekopov v preteklem maju.

V ta posel je vpreženih od 20 do 25 ladij. Večino min bodo odstranili, kot pravijo, s pomočjo posebnih "sani", ki jih bodo helikopteri vlekli preko miniranih voda, da sprožijo magnetne, akustične in druge mine.

V ta posel je vpreženih od 20 do 25 ladij. Večino min bodo odstranili, kot pravijo, s pomočjo posebnih "sani", ki jih bodo helikopteri vlekli preko miniranih voda, da sprožijo magnetne, akustične in druge mine.

Iz Clevelanda in okolice

V bolnišnici—

Ga. Frances Zgonc z Grove-wooda je v University bolnišnici, Abbington House, soba št. 301. Obiski so dovoljeni od 11. dop. do 8 zvečer. Lahko jo tudi kličete 791-7300. Želimo ji skorajšnega okrevanja.

Odličnjakinja—

Gdč. Carol Brodnick je prišla na dekanovo listo na Notre Dame College, ker je v jesenskem semestru dosegla povprečje 4.0 pri svojih študijah. Odlična dijakinja je hčerka Mr. in Mrs. Frank J. Brodnick z E. 206 St. v Euclidu. Cestitamo in ji želimo še obilo novih uspehov!

Kdo je našel?—

Ga. Rose Turk, 1046 E. 69 St., je zgubila rožni venec (modre barve) v bližini cerkve sv. Vida. Če je kdo našel, naj kliče 361-1336.

Kri potrebuje—

Rojak James Rugle iz Euclida bo moral na operacijo odprtega srca in potrebuje za to kri "B" negativ. Kdor bi bil pripravljen darovati kri za to operacijo, je prošnja, da se v katerikoli delavnici od srede, 7. februarja, do torka, 13. februarja med 9. dopoldne in 5. popoldne javi v St. Vincent Charity bolnišnici za ugotovitev vrste krvi. Darovalci bodo morali biti navzoči 15. februarja v St. Vincent Charity bolnišnici tekom operacije.

Mestni proračun—

Zupan R. J. Perk je včeraj objavil predlog mestnega proračuna, ki predvideva \$118,400,000 izdatkov; 93.9 milijonov naj bi prišlo iz splošnih davčnih in drugih dohodkov, 24.5 pa iz zveznih kot mestni delež. Zaradi zveznega prispevka ne bo treba mestu zvišati davkov, kar je posebno važno letos, ko imamo županske volitve. Zupan je napovedal ustanovitev posebnega prometnega oddelka v mestni upravi, če bo seveda mestni svet njegov predlog potrdil. Pručujejo tudi možnost ustanovitve Svetovnega trgovskega središča v Clevelandu.

Allende potrebuje strokovnjake

SANTIAGO, Čile. — Predsednik Allende je menda nekemu latinsko-ameriškem vodniku dejal, da bi imel "rajše dva izvežbana tehnika kot 50 komunistov v vladi".

Ideologija pri vodenju Čila ne pomaga, je ugotovil Allende.

Zadnje vesti

LITTLEFILED, Tex. — Včeraj popoldne je šolski bus zavozil na tir železnice Santa Fe, ko je ravno prihajal vlak. 7 šolarjev je bilo mrtvih, 16 pa ranjenih. Varnostni signali so v redu delovali in ni jasno, zakaj je voznik hotel z busom preko proge.

WASHINGTON, D.C. — Sen. J. Stennis je zaradi ponovne operacije včeraj oslabil in je njegovo stanje "težko".

SAN DOMINGO, Dom. rep. — Varnostni organi preganjajo skupnico gverilcev, ki se je preteklo nedeljo izkrcala na obali republike. V prvem spopadu naj bi bil mrtev en gverilec in en vojak. Vlada dolži bivšega predsednika Juana Boshu zveze z gverilci, kar pa on zanika.

DOLG KORAK NA POTI V SVOBODNO POLJEDELSTVO

WASHINGTON, D.C. — Amerika je dežela svobode, tudi do gospodarske, so včasih Amerikanci s ponosom poudarjali in nekateri še vedno poudarjajo. V resnici smo od svobode zlasti na gospodarskem polju precej daleč. Omejitve je bila nujna, ker je svoboda služila močnim v škodo šibkih. Danes se popolne gospodarske svobode nihče ne upa niti zagovarjati, tudi pri nas ne, ker je v času gospodarskega liberalizma prišla na tako slab glas.

Ko smo imeli v povojnih letih dobre letine in je povpraševanje po žitu in drugih deželnih pridelkih po svetu začelo popuščati, so se začela naglo polniti skladišča tega blaga v naši deželi. Tedaj smo na debelo poklanjali žito in drugo hrano vsem potrebnim po svetu, ker je bilo za zvezno vlado boljše in cenejše, kot pa graditi vedno nova skladišča in ta polniti z blagom, po katerem je bilo vedno manj po-

vpraševanja. Vodniki narodnega gospodarstva niso verjeli v možnost "sedem suhih let".

Tako je prišlo do ustanovitve "zemeljske banke", ki je sprejemala v hranitev obdelovalno zemljo, če je ta ostala neobdelana, in plačevala za njo odškodnino. Svet se nam je čudil in nas včasih tudi obsojal češ, na milijone ljudi je lačnih in raznih delih sveta, v ZDA pa namerno ne obdelujejo zemlje in farmerje za to celo plačajo.

Lani smo imeli v "zemeljski banki" okoli 60 milijonov akrov obdelovalne zemlje ali nekako eno četrtino vse, kar jo trenutno naša dežela ima. Farmerji so dobili za to neobdelano zemljo lani 3.5 milijonov dolarjev odškodnine.

Položaj na svetovnem trgu za pšenico in drugo žito, pa tudi za ostale deželne pridelke se je lani nenadno močno spremenil. V Sovjetski zvezi, pa tudi v drugih državah nje-

nega bloka in na Kitajskem je bil pridelek veliko pod povprečjem. Podobno je bilo v Indiji in v Indoneziji.

Sovjetska zveza je kupila v ZDA ogromne količine pšenice in drugih žit, da bi si zagotovila redno prehrano. Večje količine je kupila Kitajska v Kanadi, Avstraliji in v ZDA. Tudi Indija je kupila nekaj žita, pa še čaka, če se bo le kako izvila z novim letošnjim pridelkom.

Zaloge pšenice in drugih deželnih pridelkov v ZDA so se močno izpraznile in cene teh so zato močno porastle. Tako se je predsednik Nixon odločil in sprostil dve tretjini zemlje, ki je ležala v prahi, za redni posev in saditev. Okoli 40 milijonov akrov zemlje bo tako prišlo znova v obdelavo in če pojde vse po sreči, bodo ti milijoni akrov dali tudi primeren pridelek. Kot izgleda sedaj, bo imel pridelek tudi dovolj kupcev. Glasovi iz ZSSR napovedujejo spet slabo letino ozimnih žit,

ker je padlo v južni Rusiji in v Ukrajini premalo snega in je nevarnost, da bo dober del ozimnice uničila ali vsaj močno poškodovala pozeba.

S preoranjem 40 milijonov akrov zemlje, ki je bila v rezervi, je bo ostalo neobdelane le še okoli 20 milijonov. Stokovnjaki trdijo, da je to slabša vrsta zemlje, ki jo farmerji verjetno ne bi rabili, če bi jo tudi vlada sprostila, ker daje preskromen pridelek za redne čase. Obdelovali so jo v času druge svetovne vojne in prva leta po njej, ko je bila potreba po deželnih pridelkih povsod na svetu velika.

Zakoni v zaščito farmerjev so ostali v veljavi in bodo morda spet prišli v rabo, če bo potreba po tem, toda trenutno izgleda, da je ameriško poljedelstvo prvič po 40 letih na poti v svobodo. Ali bo ostalo na tej poti ali se bo vrnilo v omejitve obdelave, zavisi od razmer na svetovnih trgih.

Na Irskem bodo volili

Predsednik vlade Irske republike je razpustil parlament in razglasil volitve za 28. februar.

DUBLIN, Ir. — Predsednik vlade Jack Lynch je iznenadil irsko javnost, ko je v ponedeljek objavil razpust parlamenta in nove volitve 28. februarja. Očitno hoče okrepiti svoj položaj, ko se pripravlja na pogajanja z Veliko Britanijo o bodočnosti Severne Irske.

Vlada bi lahko čakala z volitvami še 16 mesecev, toda je prepričana, da se bo zdaj pri volitvah okrepila, med tem ko se njen položaj kasneje lahko poslabša.

Britanska vlada pripravlja novo ureditev Severne Irske. Predlog bo izdelan in objavljen v marcu. London je obljubil, da bo o predlogu preje govoril z vlado Irske republike. Če bo Lynch išel iz volitev okrepjen, bo njegova beseda pri britanski vladi zalegla več, lažje pa bo nastopil trdo tudi proti teroristom Irske republikanske Armade — IRA.

Jack Lynch se je moral v starem parlamentu naslanjati za večino na pol ducata neodvisnih poslancev, odkar je njegova lastna večina splahnela po volitvah 1969. Od 144 poslancev jih je njegovi stranki ob razpustu pripadalo le še 70.

Azijci praznujejo začetek "leta vola"

HONG KONG. — Pretekli petek so začeli v Kitajski in v njenih obrobni deželah slaviti novo "leto vola", ko se je končalo "leto podgane". V Vietnamu imenujejo to leto "leto bivola", kar bivol nadomešča tam vole.

Praznovanje novega leta je znano kot Tet in velja za največji praznik v vsem letu v tem delu Azije.

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

93

No. 27 Weds., Feb. 7, 1973

Nixon o stanju Unije

Predsednik Richard Nixon je pretekli teden poslal Kongresu svoje letno poročilo o stanju Unije. V njem pravi, da so Združene države stopile v leto 1973 "gospodarsko močne, vojaško varne in kar je najbolj važno — v miru".

Šli smo skozi eno najtežjih razdobj v naši zgodovini, ne da bi se predali obupu in ne da bi onečastili naše ideale ali naše ljudstvo, razlaga predsednik Nixon svoje poglede in svojo sodbo o prav končanem razdobju naše zgodovine.

Predsednik pravi, da vloga zvezne vlade v času, ko se Amerika bliža svoji 200-letnici kot neodvisna država, ne sme biti v tem, da obvladuje vsa področja ameriškega življenja, ampak preje v tem, da pomaga in opogumlja ljudi, da se bodo sami lotili reševanja kolikor mogoče veliko vprašanj, ki se pojavljajo pred njimi.

Združene države so pred odločilno izbiro: ali omeje izdatke svoje vlade ali se odločijo za nove, drage programe, ki jih bodo prisilili k povišanju davkov in sprožili nov val inflacije.

Sedaj je važnejše, da obnovimo večji smisel za odgovornost na državni in krajevni ravni in med posamezniki. Če se bo zvezna vlada širila tako, kot se je v zadnjih desetletjih, bo kmalu zajela vse naše življenje, sviri Nixon v svoji poslanici Kongres in vso deželo, nato nadaljuje:

Mi smo se predobro naučili, da hudo obdavčenje in obsežno trošenje denarja od strani zvezne vlade ni zdravilo za vse. V prenekaterih slučajih, namesto da bi rešilo vprašanja, na katera je merilo, je naložilo na ramena ameriških davkoplačevalcev le še težja bremena v obliki novih, višjih davkov in v porastu življenjskih stroškov. Istočasno je prevarilo naše ljudi, ker so premnogi od tistih, ki jim je bila pomoč namenjena, dobili veliko manj, kot jim je bilo obljubljeno, s čimer je bilo prizadeto javno zaupanje v učinkovitost vlade kot celote.

Predsednik vidi rešitev v manjšem trošenju javnih sredstev in v večji svobodi posameznikov pri obravnavanju prenekaterih domačih težav. On je proti povišanju zveznih davkov in proti povečanemu deležu zvezne vlade pri reševanju socialnih vprašanj v naši deželi. Pri tem poudarja, da ne misli na to, da bi se zvezna vlada odrekla svojim odgovornostim, nikakor, te hoče le znova določiti. Njegov cilj je zadržati naraščanje davkov, nadaljevati z nadziranjem inflacije, pospeševati rast gospodarstva, povečevati produktivnost, podpirati zunanjo trgovino, ohraniti visok farmarski dohodek, krepiti mala podjetja in pospeševati boljše odnose med delavstvom in podjetniki.

Predsednik bo seveda podpiral delo za ohranjanje zdravega okolja, gledal na napredek znanosti, tehnologije in skrbel za varovanje prirodnih zakladov, ki jih ni mogoče nadomestiti.

Predsednik Nixon je ob začetku svoje druge poslovne dobe naslikal položaj Unije dosti ugodno, celo bolj ugodno, kot dejansko je. Da bi izgledal še boljše, je pripomnil, da smo pravkar šli skozi eno najtežjih razdobj naše zgodovine. (Ta trditev bi utegnili pri kom vzbuditi misel, da Nixon zgodovine naše dežele ne pozna posebno dobro, kar pa, kot zatrjujejo, nikakor ni res.)

Seveda so bila zadnja leta nerodna in v marsičem težavna in zaskrbljujoča, pa vendar ne tako huda, da bi jih mogli stvarno uvrščati med najtežja v naši preteklosti. Če mirno in stvarno pogledamo preko njih nazaj, lahko mirno rečemo, da ni bilo tako hudo, kot je včasih izgledalo. V onih letih smo imeli na odgovornih mestih premalo treznih, stvarnih in odločnih ljudi, da bi se bili marsikateri težavi izognili in v dobri meri ohranili doma mir, ko smo se morali vojskovati v daljni Aziji. Naša ameriška otroška samozavest nas je v preteklih letih veliko stala, pa se jo na žalost še vedno večji del vodilnih in odgovornih plasti naroda niti dobro ne zaveda.

Predsednik Nixon je bil v svojem poročilu o stanju Unije v glavnem dosti stvaren, stvaren je tudi v svojih sodbah, kar zadeva vloge vlade v življenju naroda in države. Svobodna družba odstopa vladi samo ono, kar ji je nujno potrebno, da skrbi za zunanjo in notranjo varnost, da rešuje tista vprašanja, ki jih posamezniki in krajevne skupnosti ne zmorejo. Nixon se drži starega republikanskega stališča, čim več svobode, čim manj mešanja zvezne vlade na področja, kjer to ni nujno potrebno. Če je že res potreben poseg vlade na določena področja, naj to opravijo državne vlade, ne zvezna. Nixon je zato pripravljen z njimi deliti zvezne davčne dohodeke.

V isto programov na socialnem in prosvetnem polju se je predsednik Nixon odločil ukiniti, ker se mu ne zde učinkoviti, pa tudi zato, ker misli, da naj bi to izvedle posamezne države v krajevnih obsegih. Za to svoje stališče bo težko dobil splošno podporo v deželi. Ne smemo namreč pozabiti, da smo se že navadili, da pri vsaki stiski iščemo po-

moči pri zvezni vladi, časi, ko so ljudje v tej deželi svoje stiske sami reševali, so prešli. Nixonov poskus te čase vrniti ali vsaj zadržati razvoj k vedno večjemu reševanju vseh težav od strani zvezne vlade je v hudem nasprotju z mišljenjem in razpoloženjem sedanje dobe in ljudi v naši deželi, zato bo težko uspel.

BESEDA IZ NARODA

* V NAŠEM BABILONU tu na osrednjem zapadu ni ne dneve ne noči, da bi se ne pojavljale napreje in napreje razne sitnosti in težave. Ljudje vseh raznih barv in plemen jih povzročajo. Eni tako, drugi tako. Kolikor jih beli premalo povzroče, jih temni in latinski "rojaki" vseh raznih rodov dopolnijo tako, da skladišča, kamor prijavljajo in izključajo take in take socialne in druge težave, so vedno polna. Sicer jih rešujemo vsi vse gori do mestnega "gazde" Daleyja in od novega "gazde" države Walkerja, dajemo nasvete in priporočamo razna "zdravila" za te težave, pa zgleda, da vse skupaj nima tistih moči, ki bi te težave in sitnosti ustavile in odpravile. Zgleda, da nismo v teh ozirih dobri "zdravniki" vsi skupaj, kolikor nas je, da bi znali poiskati prava zdravila, ki bi učinkovito pomagala v teh sitnostih vseh vrst, ki se širijo in krožijo v našem Babilonu.

— Po novem letu so stavkali učitelji in učiteljice. Dva tedna ni bilo v šolah pouka — učitelji in učiteljice so protestno korakali in dokazovali javnosti, da njihove plače so prenizke. Tisti, ki imajo blagajne v oskrbi, iz katerih se plačuje učitelje, so pa trdili: "Novcev, ne zelenih metuljev ni." In seveda, kjer teh ni, je gospodarska tema, praznina in ni zrna za tiste, ki bi ga radi vsi za zobanje...

Končno so priznali drug drugemu nekaj prav, nekaj ne in vrata šol so se odprla in v njih zopet vlivajo učitelji in učiteljice mladim v glave pouk o tem in onem. Prav zadovoljni pa izgleda, da niso ne eni ne drugi.

— Tudi tisti, ki jim je naložena dolžnost za čuvanje javnega reda, prijavljajo napreje in napreje njihove nezadovoljnosti. Nekaj zaradi plač, nekaj pa, da javnost premalo in tisti, ki jih nastavlajo v službe, premalo skrbje za njihovo varnost, kadar nastopajo in branijo oni našo varnost s svojimi življenji. Glede slednjega zlasti v tem, da je določen za patroliranje z avti le en policist. V mnogih slučajih je res kritično in nevarno za samo enega policista. Ko ustavi kake kršilce ali zločince na begu, en sam policist, ko sprašuje in popisuje, ga zločinci napadejo (mnoge so že v takih slučajih tudi pobili) in nato pobegeto naprej. Ko bi imel policist pomočnika, bi ta pazil na kretanje takih zločincev — en sam pa ne more. V tem oziru imajo policisti prav, ko zahtevajo tudi zase boljše varnost.

Seveda tisti, ki jih plačujejo, pa tožijo in kažejo na to, da ni dovolj denarja za vse take reči in slučaje.

Tako je. Zadovoljstva za vse ni nikdar, zato pa tudi sitnosti nikoli ne zmanjka v našem Babilonu.

— O gospodarskih težavah tožijo tudi napreje in napreje korporacije, ki nudijo javnosti prevozne postrežbe. Tožijo železnice, tožijo družbe, ki nudijo prevoze z busi po mestih, predmestjih in drugod. Cene prevoznih nam so zdaj visoke. Npr. prevoznina na busu v mesto in nazaj

stane nad dolar. Če parkrat pre-sedeš, si takoj ob dva dolarja. Kar prav mi je zadnjič omenil rojak iz bližnjega Lyonsa, ko je rekel: "To, kar stane zdaj bus v Chicago pa nazaj, za tako vsoto sem v starih časih lahko kupil par dobrih čevljev..."

Yes, yes, v starih časih! Spominjam se pokojnega pionirja Mihaela Staniša. On je prišel v Chicago leta 1895. Rodom iz iste vasi kakor jaz. Ko sem prišel leta 1920 v Chicago, sva ob nedeljah popoldne šla v Lincoln park. Vseda sva se na poulično "karo" in voznina je stala 5 centov (nickel). On me je poučil, kako se je dalo v tistih dnevih priti za 5c v Lincoln park in nazaj. Družba, ki je dajala prevozno postrežbo, je imela tiste čase bolj širok srce do javnosti. Spre-vodniki so dajali potnikom "transfere", a to samo na križiščih. In če si znal, si se lahko peljal okrog Chicaga za 5c. Zdaj pa, Bog ve, če bi zadostoval "zeleni petak"?

Tako je bilo v Chicagu, kakor v naslovu te kolone tiskano: Nekdaj — včeraj — tako, kakor je zdaj, je danes... Kako bo jutri? Preroki, kje ste?

* CAS IN "BELA ŽENA" zadnje čase pobirata in odvajata "senior penzioniste" nekam bolj hitro drugega za drugim iz nižjih in višjih krogov. Kam? V večni pokoj... Tja bosta tudi nas druge vse drugega za drugim odvedla.

Tik pred novim letom je preminul bivši predsednik ZDA Harry S. Truman. Niso se še ohladili radi aparati in televizorji na oddajah, že so oznanili, da je za pokojnim predsednikom Trumanom odšel v večnost 22. januarja tudi bivši 36. predsednik Lyndon B. Johnson. Naj počivata oba v miru! Združeni državam ameriškim sta načelovala oba v zelo kritičnih in sitnih časih. Zgodovina bo oba še leta in leta omenjala. Prihodnjost pa bo ocenjevala njuna dela za domovino in narod

Naj zadostuje za danes in pozdravljeni vsi! Pred "belo ženo" se pa umikajmo vsi, dokler se da...

Regerčan

List za listom pada

MAPLE HEIGHTS, O. — V četrtek, 25. januarja 1973, je preminul dolgoletni predsednik Društva Dom št. 25 ADZ Andrew Režin st. Dasi smo vedeli, da je v bojnišnici, ni nihče pričakoval njegove smrti; zadela ga je kap in je nekaj dni zatem preminul.

Andy, kot smo ga vsi klicali, je bil predsednik Društva Dom št. 25 ADZ nad 20 let, bil je tudi še tajnik društva in nato blagajnik. Bil je zelo vester uradnik in mu je bilo društvo zelo pri srcu, bil je tudi večkratni delegat na konvencijah Zveze.

Ni bil aktiven samo pri ADZ, deloval je tudi na kulturnem in narodnem polju. Bil je član pevskega zbora Zvon nad 35 let in večletni predsednik tega, pozneje je tudi pel pri pevskem zboru Planina na Maple Heights.

Deloval je pri graditvi SND na 80. vzhodni cesti, dokler je tam stanoval. Pozneje se je preselil na Maple Heights in je bil takoj pri skupini, ki je začela delovati za zgraditev SND tudi na Maple Heights. Bilo je ravno na seji Društva Dom št. 25 17. januarja 1926, ko je bila sprožena ideja, da se začne nabirati prispevke za SND. Andy je takoj vzel klobuk in šel okrog članov in nabral je 35 centov; to je bil prvi denar za SND na Maple Heights, ki je danes vreden nad \$125.000. Bil je prvi tajnik SND, večletni predsednik tega in pozneje podpredsednik. Bil je direktor Doma nad 45 let, vse do svoje smrti.

Leta 1965 je bil "mož leta" slovega Doma pri Federaciji slovenskih narodnih domov. Septembra 1970 je direktorij S. N. Doma priredil banket v čast nje-mu in njegovi ženi Anni, ker sta oba že od vsega začetka delovala za Dom. Na letošnji delniški seji 21. januarja je bil proglašen za častnega odbornika Doma. To čast je užival samo 4 dni. Dom mu je tudi dal priznanje na njegovi zadnji poti, ko smo uradniki Doma nosili njegovo krsto.

Ravno tako je bil pokojni aktiven pri Klubu upokojencev za newburško okrožje; bil je predsednik nadzornega odbora do smrti in se je udeleževal skoraj vseh pogrebov klubovih članov. Bil je tudi zastopnik pri Federaciji ameriških slovenskih upokojenskih klubov.

Pred leti je bil tudi odbornik pri fari sv. Lovrenca.

Vedno je bil pripravljen pomagati tudi posameznikom, ako je zadel katero družino nesreča ali druge težkoče zaradi bolezni ali smrti; in je takoj šel od hiše do hiše in nabiral prostovoljne darove za pomoč prizadetim.

Poleg vseh aktivnosti pri raznih organizacijah je bil tudi dober mož in skrben oče svojim otrokom; oba, sin in hči, sta zavedna Slovenca in oba govorita prav dobro slovensko.

Kako je bil pri vseh priljubljen, se je videlo ob njegovi smrti, ko se je toliko prijateljev prišlo posloviti od njega na mrtvaškem odru in se je udeležilo njegove zadnje poti na pokopališče. Vsi, ki smo ga poznali, ga bomo težko pogrešali, njegova dobra dela ne bodo nikoli pozabljena.

Njegovi ženi Anne, hčeri Anne in sinu Andyju izrekam v imenu Društva Dom ADZ, SND na Maple Hts. in Kluba slovenskih upokojencev globoko sožalje. Ti, dragi prijatelj Andy, počivaj v miru in naj ti bo lahka ameriška gruda!

Anton Perušek

Riž, ki se ne sprime v kepo

James E. Rutledge, znanstvenik z Louisiana univerze, je prijavil patent, kako je treba kuhati riž, da ostane zrnat in se ne zlepi v kepo, tudi če se predolgo kuha. S pomočjo kemične snovi epichlorohydrin, ki se v Ameriki že uporablja kot dodatek raznim živilom, mu je uspelo molekule škroba v rižu tako zvezati, da se s tem njih lepljivost uniči. Ta izum bo prišel posebno prav pri konzerviranju kuhanega riža.

Žalosten rekord

Zaradi štrajkov je prišlo v Italiji v letih 1969 in 1971 na 1.000 delavcev 1.794 izgubljenih delovnih dni. Takoj za Italijo pridejo Združene države s 757 izgubljenimi dnevi na 1.000 delavcev, potem po slede: Anglija s 457, Belgija s 318, Francija s 175, Japonska s 108, Zapadna Nemčija s 73, Nizozemska s 34, Švedska s 27 in Avstrija z 8 izgubljenimi dnevi. Zadnja je Švica, kjer izgubi 1.000 delavcev samo 1 dan na leto zaradi štrajkov.

Jugoslovanska partija in mladinski problemi

Iskanja in protislovja tretje konference ZKJ.

Sedanji jugoslovanski režim se iz dneva v dan srečuje s težkimi notranjimi in zunanji problemi. Gotovo pa spada med ene najtežjih prav mladinski problem. Nobenemu nepristranskemu opazovalcu namreč ni mogoče zanikati, da v 28 letih neomejenega vladanja partiji ni uspelo pridobiti v svoje vrste mladih ljudi, ne študirajočih, še manj pa delavnih.

Tako imenovana "mladinska kriza" partije je pripeljala tako daleč, da so problem že večkrat obravnavali najvišji partijski forumi. Sprejeta so bila načela in sklepi, pripravljene razne akcije. A vse je ostalo le bolj pri besedah; v kolikor pa je bilo dejanj, še daleč niso obrodila zaželenega sadu.

Takoj po zadnji čistki, ki so jo izvedli v vseh nacionalnih partijah, je najvišje vodstvo ZKJ smatralo potrebno, da se takoj posveti vprašanju mladine v partijskih vrstah. Temu so dali ime "življenja v samoupravno družbo", kar že samo po sebi nakazuje, da mladinske krize ne preživlja samo partija, temveč celotni sistem. In to je bilo tudi jasno vidno v vseh zadnjih iskanjih rešilnega izhoda. Ta iskanja pa so se začetno vprizorila na tretji konferenci ZKJ, ki je bila od 6. do 9. decembra v Beogradu.

"Mladina je bila odrinjena"

"Na tretji konferenci ZKJ bomo razpravljali o vprašanju mladine. O tem moramo seveda govoriti tudi z mladino. Tudi mladina se mora ravnati po programu ZK, mora biti dejavnejša, ne pa, da se gre opozicijo in da bi jo nekateri ljudje — kot se je pred nedavnim dogajalo — izkoriščali za svoje antisocialistično delovanje. Mladina mora sodelovati v boju proti takim elementom. Od nje zelo veliko pričakujemo." V teh Titovih besedah, ki jih je govoril za za-grebški "Vjesnik" malo pred konferenco, so zgoščeni problemi partije z mladino: mladina se s partijo ne razgovarja; mladina stoji v opoziciji; se udnja v protirežimskih tokovih, t. j. nastopa "antisocialistično".

Vendar problem je tudi drug. Jasno je, da tudi partija mladine ni znala pridobiti, in da tudi sedaj ubira napačno pot. Ivan Vidic je v uvodniku v ljubljanskem "Delu" zapisal: "V predkonferenčnih razpravah smo nekoliko prepogosto poudarjali, da je mladina del družbe in da so problemi mladih hkrati družbeni problemi. Kot da ne bi bilo to že zdavnaj jasno. Sploh mnogo in na najrazličnejše načine govorimo o mladini. Z njo manipuliramo in jo zlorablamo, češ, kako je napredna, oziroma, kako je konzervativna, kako na njej sloni svet, ali kako naj se uči, češ saj se pride vrsta tudi najo." In še komentar istega avtorja: "Soglašati gre z mnenji, da je konferenca velika prilika, da mlademu rodu zdaj in v prihodnje zagotovimo tisto mesto v družbi, ki mu po znanju in sposobnosti gre. S tem smo hkrati tudi povedali, da zdaj takega mesta mladina v družbi ni imela, da je bila odmaknjena (ali odrinjena) od samoupravljanja in odločanja."

Tako izbruh iskrenosti naj bi napovedoval zasedanje, kjer bi se res prišlo do sklepne vprašanja, kjer bi partija dokončno postavila jasne cilje v reševanju mladinskega problema. Morda je začetek konference to tudi obetala. A kakor je konferenca iz dneva v dan potekala, tako je bilo razvidno, da se problem zapleta brez rešitve. Konferenca je le nudila priliko, da sistem znova pokaže vse svoje napake na tem področju, ne da bi bili zaključki količnejši pozitivni.

Kaj mlade tare

Nekaj je treba priznati: kritike obstoječega položaja so bile konkretne. Slika "kaj mladino tare" je bila, s partijskega vidika, precej popolna. Le nekatere ugotovitve:

- subjektivizem pri določanju štipendij;
- premalo odločnosti do pojavov malomeščanstva!
- med 671.908 zaposlenimi v tujni (uradna statistika, op. p.) je več kot polovica mladih ljudi, natančneje 52.5%;
- 65.5% nezaposlenih v Jugoslaviji je starih do 29 let;
- pripravnštva se v delovnih organizacijah otepaajo;
- Vsako leto pride iz šol 210.000 oseb, ki iščejo delo; in še in še.

Vsi ti razni problemi, tako na delavskem polju, kakor v šolstvu, so zgledali za delegate drugotnega pomena. Res da so jih nakazali, a kot je bilo zaslediti v časopisju, je pri referatih bolj zanimala idejna plast, kot pa reševanje teh konkretnih problemov.

In vendar so ti problemi bistvo krize iz praktičnega vidika. Problem brezposelnosti, npr. Nevenka Lolić iz Banjaluke, je opozorila, da se na tem področju položaj slabša: v začetku leta je bilo med 289.500 nezaposlenimi nad dve tretjini mladih ljudi.

Kar se šolstva tiče, je Djoko Petkovski ugotavljal: "V osnovni šoli se začne, v obdobju srednjega šolanja pa se v veliki meri že končuje selekcija mlade generacije, ne po sposobnosti, marveč po materialnem položaju staršev."

In še o šolstvu in vzgoji. Ivan Dolničar je, ko je govoril o urjenju mladine za "ljudski odpor" v primeru tuje invazije priznal: "Kljub velikemu povečanju številca otrok in mladine na vseh stopnjah šolanja, je namreč v nekaterih delih države za zdaj še veliko otrok, ki niso zajeti v osnovno šolanje, ali ki končajo samo štiri razrede osnovne šole." Ob tem je bila tudi zanimiva ugotovitev, da je 5.7% mladih v Jugoslaviji še vedno nepismenih (v Sloveniji 4%, v Kosovu 19%).

Kljub vsem tem jasno nakazanim problemom je Krsta Avramović, član izvršnega biroja Zveze komunistov, govoril o reformi šolskega sistema le z ideološkega vidika: "Vsestransko uresničevanje marksistične ideje vloge šole — od osnovne šole do univerze — je še posebej pomemben pogoj in torišče boja za socialistično usmerjenost mladega rodu." V tej zvezi je Krsta Avramović pripomnil, da "še ni enotne akcije vseh komunistov, zlasti še tistih na šolah, da bi marksizem prevladal ne le kot dodatni predmet, marveč kot temeljne učne vsebine in vzgoje, kot merilo spoznavanja stvari, kot a d v l a d a socialistične samoupravne vzgoje mladine imajo posebno odgovorno vlogo učitelji".

(Dalje)

Za dobro voljo

"Da človek pride do vas, mora dosti ovinkov narediti," je tožil Ljubljancin Bohinjec.

"Veste," je ta odvrnil, "često smo kupili predlogo, potem je pa nismo hoteli rezati."

Bosanec sreča Črnogorca. Ta vodi za seboj kozo. Bosanec vpraša:

"Kam vodiš tega vola?"

"Saj ni vol, saj je koza," je hud Črnogorec.

"Kdo je pa tebi kaj rekel? Sem kozo vprašal."

K. MAY:

ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

"Čemu nosiš tole s seboj?"

Cornel je prebledel, pa le odgovoril precej samozavestno:

"Kako čudo! Veliki Old Firehand se zanima za take otročje malenkosti —! Kdo bi si bil mislil —!"

V stekleničici je zdravilo, tako pilo rabi vsak westman in tisti košček lesa je slučajno našel v mošnjo. Ste zadovoljni, sir?"

Porogljivo, pa obenem plašno in skrbno ga je gledal.

Old Firehand pa je resno in s poudarkom pravil:

"Da, zadovoljen sem! Pa niso me zadovoljile tvoje besede, ampak moje sklepanje.

Tramp ne potrebuje take drobne pile, večja bi mu morebiti koristila. V tej stekleničici ni zdravilo, ostružki so v njej, namočeni v špirit, in tale les je košček veje od koprivca. Dobro mi je znano, da na špirit nastavljeni ostružki koprivca pobarvajo rdeče tudi najtemnejše lase.

No, kaj praviš k temu —?"

"Da od vse te učene razlage ne razumem niti besede!" je dejal cornel in zadrega je donela iz njegovih besed. "Bi le rad poznal človeka, ki si bo črne lase rdeče pobarval! Reči bi moral o njem, da si je popolnoma pokvaril okus!"

"Okus je, vsaj v našem slučaju, čisto postranska zadeva, poglavitni je namen! Črnolasi zločinec, ki ga zasledujejo, si bo prav rad pobarval lase rdeče, če si s tem pokvarjenim okusom, kakor praviš, reši življenje.

Prepričan sem, da si ti tisti, ki ga išče Blenter in menda tudi Droll, in si bom zarana zelo natančno ogledal tvojo glavo in tvoje rdeče lase. Nocoj je pretemno."

Oglasil se je pa Fred in ponudil:

"Tako dolgo ni treba čakati! Še po nečem drugem ga bomo spoznali. Pravkar sem se spomnil. Ko me je vrgel ob tla tisti-krat in me suval z nogo, sem se branil in mu zabodel nož v bedro, prebodel sem mu bedro in nož je obtičal v mesu.

Naj pokaže bedro! Ako je pravi, se morata še danes videti obe brazgotini na njem!"

Cornelu so se zablistale oči. Nič mu ni bilo ljubše, ko da bi mu slekli ali pa vsaj podvihnil hlače, — sneti bi mu morala tudi vezi z nog in mu sami ponuditi priliko za beg, da je ugodnejše najti ni mogel.

Brž je odgovoril:

"Dobro, moj bistroumni fantek! Prepričan se boš, kako se motiš!"

Le to bi rad vedel, kako naj pokažem golo bedro, ko pa ste mi povili hlače z vrvo! Sam si ne morem sneti vezi, ker imam zvezane roke. Se boš moral že ti potruditi, če res želiš videti tiste namišljene brazgotine!"

Fred je pokleknil k ujetniku in odvezoval vrvo. Ko pa je mislil podvihnniti hlačnico, ga je tramp sunil, da je odletel. Hip pozneje je planil cornel na nogo.

"Zbogom, gospodje! In na svidenje!"

Tako je kriknil, visoko zavih-tel nož pa skočil med dvema rafterjema po jasi in proti gozdu.

Ko okameneli so stali, vsi iznenadeni nad nepričakovanim begom, nobeden ni zinil.

Le Old Firehand in Droll sta se v hipu zavedla. Old Firehand je skočil kar čez ogenj za beguncem, da bi ga brž prijel, — pa je zadel na nepričakovano oviro.

Tudi na videz mrtiv tramp je namreč šinil pokonci, upal je,

da mu ne bo težko uiti, ker so vsi gledali samo za cornelom. Pognal se je mimo ognja, pa prav v tistem trenutku je v silnem skoku priletel tudi Old Firehand čez plamen in trčil v njega. Zgrabil ga je, dvignil in treščil ob tla ter zaklical tovarišem:

"Zvežite ga! Pa počakajte!"

In spet je planil za cornelom, ki je bil že blizu roba jase. Dvignil je puško k licu.

Toda trdo za beguncem je hitel Droll, ga zakrival in bil strel napoti. Zaman je iskal Old Firehand priliko za varen strel.

Cornel je bežal za življenje, pa Droll bi ga bil dohitel, da ga ni ovirala dolga, mahedrava suknja, ki je bila za tak let zelo nerodna. Jezno je vrgel Old Firehand puško v stran, izdri samokres in se tudi sam pognal za cornelom.

"Stojte — stojte —!" je klical Drollu.

Pa Droll se ni zmenil za klicanje in cornel je izginil v temi med drevjem.

"Stojte vendar, Droll, stojte za božjo voljo —!" se je jezil Old Firehand. Le tri korake je še bil za njim.

"Moram ga imeti — moram!" je z previtim glasom sopol Droll in šinil med dreve.

Old Firehand je obstal, zamahnil z roko za njima, se vrnil k ognju pa sedel, kot da se nič ni zgodilo.

VIII.

NACRTI.

Začuden so ga gledali drvarji.

"Sami se vračate —?" je vprašal stari Missourijec.

Old Firehand je skomizgnil.

"Hm —! Kakor vidite!"

"Ga ni bilo mogoče več prijeti —?"

"Prav lahko bi ga bil prijel, da mi ni prišel vmes tale preklancani tramp!"

"Skoda —! Glavo bi stavil, da je tisti, ki ga že leta iščem —. In prav on nam je ušel —!"

"No, — najmanj se smete pri- toževati vi, Blenter, da je ušel!"

Osupel ga je gledal.

"Zakaj vprav jaz —?"

"Ker ste vi krivi!"

"Jaz —?" je zategnil užaljen.

"Ne razumem —! Spoštujem vas, sir, in cenim, pa razložiti mi le morate, kako mislite!"

"Ne bo težko razložiti."

Kdo je preiskal mrtvega trampa, ki je prejle oživel kar izne-nada?"

"Jaz."

"Pa ste mislili, da je mrtve! Kako se more tako izkušen rafter in lovec, kakor ste vi, kako se more, pravim, zmotiti ter po-gledati živega človeka za mrtvega —?"

In kdo mu je izpraznil žepe in pobral orožje?"

Rafter je bil v hudi zadregi.

"Tudi jaz."

"Nož ste mu pa pustili!"

"Saj ga ni ime!"

"Skril ga je. Saj ste videli, da je imel cornel nož, ko je po-begnil. Dovolj visoko ga je dvignil! In kdo mu ga je dal?"

"Hm —!"

"Navidezno mrtvi tramp!"

Prej pa mu je še prerezal vezi na nogah."

Zalosten je gledal Blenter.

"Mislite, da je bilo res tako?"

"Sami ga vprašajte! Tamle leži!"

Blenter je sunil trampa z no-go in ga z grožnjami prisilil, da mu je odgovarjal. Vse je priz-nal.

Stari drvar se je grabil za lase, ves nesrečen stopal gori in doli ter godel:

"Samega sebe bi oklofotal —!"

(Dalje prihodnjič)

K 70-LETNICI SLOVENSKO-HRVAŠKE ŽUPNIJE V SAN FRANCISCU V KALIFORNIJI

Cleveland, O. — V enem izmed svojih zadnjih pisem, ki jih je napisal pred svojo sedanjo boleznijo g. Vital Vodušek, župnik slovensko-hrvaške župnije Gospodovega rojstva v San Franciscu, Kalifornija, je zapisal med drugim:

"Jaz bom letošnjega oktobra dokončal že 33 let v tej župniji. Zanimivo je to, da bomo še letos praznovali 70-letnico župnije, pa sva bila samo dva župnika: father Francis Turk, 36 let, za njim sem pa jaz prevzel skrb za župnijo. Bil bi že čas, da odidem v pokoj. Saj bi bil lahko šel že lansko leto, pa bi le rad do konca skrbel za father Trunka."

Tako gospod župnik Vital Vodušek! (AD, 3. avg. 1972)

Kolikor je piscu teh vrstic znano, se o slovensko-hrvaški žup-niji Gospodovega rojstva v San Franciscu v Kaliforniji po drugi svetovni vojski ni veliko pisalo. Lani odnosno letos pa bi se go-tovo, ko bi bil g. Vital Vodušek zdrav.

Kakor je razvidno iz zgornjih vrstic, vzetih iz Vitalovega pisma, je g. Vital Vodušek želel že lani praznovati 70-letnico svoje župnije. Ali jo je praznoval, odnosno v kakšnem obsegu jo je, če sploh praznoval, piscu ni znano. V tukajšnjem slovenskem tisku vsaj ni bilo nič omenjeno. Zaradi stvari same zlasti pa v veselje bolnemu gospodu župniku, pa je gotovo prav, če se vsaj z nekaj besedi spomnimo častitljivega jubileja te najstarejše slovanske cerkve na ameriškem zapadu. Podatke za to sem vzel iz spomin-ske knjige "The Slavonic Pioneers of California", ki je izšla l. 1932, ob diamantnem jubileju (75-letnici) "Slavenskog Uzajam-nog i Potpornog Društva u San Francisku", najstarejšega slovan-skega bratskega podpornega društva na ameriškem zapadu.

50 let brez duhovnika

Med prispevki, katere vsebuje omenjena spominska knjiga, je tudi kratka zgodovina župnije Gospodovega rojstva v San Franciscu. Napisana je v hrvaščini in ima naslov "Slavenska župa porodjenja Gospodinovog u San Francisku. Napisao: Rev. Franjo Turk." (Str. 78-79). Opremljena je z avtorjevo sliko in s sliko cerkve. Cerkevna slika pa ni slika današnje cerkve. Cerkev, katero vidimo na sliki, je župnik Vital Vodušek zelo okusno pre-novil in moderniziral.

Po pripovedovanju rev. Fr. Turka v omenjenem njegovem prispevku so začeli prihajati jugoslovanski izseljenci v večjih skupinah v Kalifornijo v času, ko je sredi preteklega stoletja vse drlo za zlatom v to deželo. Polnih petdeset let so bili ti naši novo-naseljenci brez svojega duhovnika in dušnega pastirja. Sicer je bilo nekaj poskusov, da bi se v tem pogledu ustreglo ljudem, vendar je šele nadškof Riordan izpolnil ljudem to željo. Iskal je okrog, kje bi dobil za njih primerne hrvatske ali slovenske duhovnika. Ljudem je obljubil, da bo zanje ustanovil lastno žu-pnijo, brž ko najde pravega duhovnika.

REV. HENRI BONTEMPO, DJ

Nadškofu Riordanu je končno uspelo dobiti duhovnika za Slovence in Hrvate v San Franciscu. V začetku januarja 1902 je prišel k njim o. Henrik Bontempo, po svoji družbi jezuit, po rodu pa Italijan, doma iz Rovinja v Istri, ki je kot tak obvladal poleg italijanščine še slovenščino in hrvaščino. Se ko je bil v starem kraju, je kot jezuit več let misijonaril po Dalmaciji.

Rev. Bontempo je za 12. januarja 1902 povabil naše ljudi iz San Franciska in okolice v kapelico pod cerkvijo sv. Ignacija, ki je stala na oglu Hayes in Franklin ulic, jim tam opravil mašo in jim pridigal. Odtlej jim je v tej kapelici vsako nedeljo maševal, krščeval tu njihove otroke in poročal v njej mlade pare. Vse tako do začetka julija 1903. Kadar pa je imel kaj časa, je o. Bon-tempo obiskoval slovenske, hrvaške in druge južno-slovanske naselbine po raznih ameriških deželah in imel zanje misijone.

Ta zaslužni duhovnik je 2. aprila 1907 umrl v jezuitskem samostanu v San Franciscu in je njegovo truplo pokopano na katoliškem pokopališču v Santa Clara v Kaliforniji.

REV. FRANC TURK

prvi sloven. hrv. župnik v San Franciscu

Dne 1. avgusta 1903 je imenoval nadškof Riordan novomaš-nika Rev. Franca Turka, po rojstvu iz Verduna pri Novem mestu na Dolenjskem v Sloveniji, za prvega župnika novoustanovljene župnije Gospodovega rojstva v San Franciscu. Bila je to prva slovanska župnija na ameriškem zapadu. Rev. Turk je opravil gimnazijo v Novem mestu, filozofijo in teologijo pa v semenišču sv. Pavla v St. Cloud, Minn., kamor je prišel iz starega kraja kot 17-letni fant.

Za župnikovanja Rev. Turka se je začela graditi prva slo-vanska cerkev v San Franciscu v Kaliforniji, in sicer na ulici Fell blizu Franklin ceste. Temeljni kamen je bil vzidan 4. oktobra 1903 in blagoslovljen po nadškofu Montgomeryju. Tej slovesnosti je prisostvovalo ogromno naših ljudi od vseh koncev Kalifornije. Nova cerkev je bila posvečena 5. junija 1904 po slovenskem škofu

Ivanu Starihu iz South Dakote. Ob posvetitvi je imel nadškof Montgomery govor v angleščini, slovenski govor pa je imel škof Stariha, medtem ko je v hrvaščini zbranim govoril o. Bontempo. Dne 18. aprila 1906 je veliki požar, ki je sledil potresu, uničil polovico velemesta San Francisco, med drugim tudi slovensko-hrvaško cerkev Gospodovega rojstva. Že 6. majnika istega leta so se zbrali rojaki k svoji službi božji v kapelici, katero so si za-časno postavili na oglu 18. in Vermont ceste, medtem ko so isto-časno pripravljali v kleti pogorele cerkve nove bogoslužne pro-store. Zraven cerkve so obenem postavili tudi župnišče. Nova cerkev je bila odprta na sam Božič 1906 in se je za naše ljudi tam opravljala božja služba vse do l. 1911., ko je bila zgrajena tretja, tj. sedanja sloven. hrv. cerkev v San Franciscu. V letu 1932, ko je rev. Fr. Turk pisal svojo zgodovino župnije Gospodovega roj-stva v San Franciscu, je imela župnija okrog 6.000 duš, v glav-nem Hrvatom iz Dalmacije, Slovencev in nekaj Čehov, Slovakov in Poljakov.

Vse tri cerkve z zemljiščem in župniščem so stale \$72.000. Vse te stroške kakor tudi redne in izredne tekoče stroške so po-ravnali darovi naših revnih delovnih ljudi. Cerkev ni bila de-ležna nobene uradne podpore, tudi cerkvene ne; vse je bilo nare-jeno z žulji slovenskih in hrvaških delavcev. Za vse to jim je bil župnik vse življenje hvaležen in jim je za to v omenjeni spom-inski knjigi izrekel svoje posebno priznanje.

Rev. Franc Turk je ostal na župniji 36 let. Ko je v zimi 1939 umrl, je nekaj mesecev upravljal sloven. hrv. župnijo Kri-stusovega rojstva v San Franciscu škof Guilfoyle sam, dokler ni v jeseni 1939 prevzel župnijo g. Vital Vodušek.

J. S.

Mleko je za mnoge ljudi nezdravo

Mleko je najbolj zdrava in najbolj redilna pijača, so nas nekaj učili in nam dokazovali.

To ne drži vedno. Bivši clevelandski zdravnik dr. Ukmak je marsikoga presenetil, ko mu je odsvetoval, če ne naravnost pre-povedal pitje mleka.

Kot hranilo je mleko drago-ceno za otroke, za odrasle pa sa-mo delno; dobro ga prenašajo Evropejci in nekateri njihovi potomci, ki so se preselili pre-ko morja. Za večino Azijatov, Afrikancev, Indijancev in Ori-entalcev je mleko dvomljivo vrednosti ali celo škodljivo.

Spoznanje, da je mleko ko-ristno samo za Evropejce, je pre-senetilo celo strokovnjake. Nor-man Kretchmer, profesor za o-troško zdravstvo in vodja oddel-ka za razvojno biologijo na Stanford univerzi, je objavil v "Scientific American" svoje iz-sledke o tem.

Zgodba o mleku, ki jo pripo-veduje prof. Kretchmer, odpira zanimiva znanstvena, kot tudi pomembna praktična vprašanja, kot na primer: zakaj Evropejci in nekatere druge manjše skupi-ne odraslih lahko uživajo mleko v neomejenih množinah? In ali je primerno v boju proti lakoti še nadalje pošiljati mleko v pra-hu v nerazvite dežele?

Najvažnejša sestavina mleka je sladkor. On je edini ogljikov hidrat v mleku in poleg maščo-be in beljakovin eden bistvenih delov njegove hranilne vredno-sti. Kravje mleko vsebuje 4,5% sladkorja, v ženskem mleku ga je 7,5%, v mleku nekaterih se-salcev kot kitov in medvedov ga je pa mnogo manj. Pri dru-gih morskih živalih, kot so mro-ži in tjunlji, je mleko čisto brez sladkorja ali drugih ogljikovih hidratov. Mladiči teh živali

prejajo mleko iz materinega mleka, ki so ga proizvajajo organske kisline in ogljikov dvokis. Posledica te-sladkorja, v ženskem mleku ga je 7,5%, v mleku nekaterih se-salcev kot kitov in medvedov ga je pa mnogo manj. Pri dru-gih morskih živalih, kot so mro-ži in tjunlji, je mleko čisto brez sladkorja ali drugih ogljikovih hidratov. Mladiči teh živali

Do večje jasnosti so prišli šele pred nekaj leti, ko so zbrali po-datke o preiskavah o prebavljivosti mlečnega sladkorja pri raznih narodih z vsega sveta. Izid primerjav je bil nepričako-van: Medtem ko v zapadni Ev-ropi in Skandinaviji 90%, v A-meriki pa 80% prebivalstva lah-ko prebavlja mlečni sladkor v neomejenih množinah, je za to sposoben le majhen odstotek pripadnikov črnih, rjavih in ru-menih ras. Opazljive izjeme so nekateri pastirski narodi kot Fulba v Afriki. Ta plemena, ki goje govedo in redno uživajo mleko, trpe zaradi te bolezni ko-maj kaj bolj kot Evropejci. Ful-ba dobavlja svojim sosedom ne-ke vrste jogurta, ki tistim, ki so občutljivi za mlečni sladkor, ne

škoduje. Kakor v siru, se tudi v jogurtu spremenijo mlečni sla-dkor v prebavljivo mlečno kislino.

Zakaj morejo ravno Evropejci in nekateri pastirski narodi tudi po odstavitvi izkoriščevati mleč-ni sladkor? O tem sta dve mne-nji. Po prvi proizvaja telo tiste-ga, ki tudi po odstavitvi redno pije mleko — naj bo kravje ali bivolje — še naprej laktazo, ki razkrajja mlečni sladkor. Torej je treba s pitjem mleka dražiti organe, da se proizvodnja laktaze ne ustavi. Po drugem mne-nju so nekateri ljudje že podedo-vali lastnost, da morejo pro-izvajati laktazo tudi v poznej-sih letih. Ti imajo veliko pred-nost, da lahko uživajo tudi veli-ko mleka. Človek redi živino že tisočletja; lastnost prebavljivo-sti mleka je tako imela vsaj 10.000 let časa, da se je v neka-terih skupinah razvila. Možno je tudi, da so se te lastnosti pri-dobile s stalnim pitjem mleka.

Iz tega je razvidno, da bi bilo treba koristnost pomoči ljudem v deželah s pomanjkljivo prehra-no v obliki mleka v prahu šele preštudirati.

DROBTINICE

Kdor molči, se desetim odgo-vori.

Lastna hvala se pod mizo va-lja, so včasih rekali na Sloven-skem.

Dobro blago se samo hvali, u-gotavljajo modri.

Kdor pazljivo posluša, dosti-krat več pove, kot najglasnejši govornik.

Prijaznost in dobrotu ohrani-ta mir in srečo.

Večina naših skrbi ima izvor v nas samih, le redko izven nas.

Za sovražstvo je vedno prezgo-daj, za ljubezen nikoli prepoz-no.

Male Help Wanted

Delo na strojih "Drill Press"
Tovarniška izkušnja
priporočljiva

RISHER IN KOMPANIJA
27011 Tungsten cesti v Euclidu
Kličite 732-8351

(35)

MALI OGLASI

LASTNIK PRODAJA
ZIDANO "RANCH" HIŠO
Na krasni cesti v Wickliffu.

Hiša ima 3 spalnice, "Anderson" okna, kopalnica in pol obložen-a s ploščicami, preproga in zave-se, lesen stenski opaž in prepro-ga v razvedrilni sobi, zaprti porč, bakrene cevi, garaža za 2½ avta. 8 let stara. Čista. V srednjih \$30,

943-2878

(28)

NAPRODAJ
komercialno zemljišče, čez 200 čevljev dolgo ob E. 185 St. v Clevelandu, v slovenski nasel-bini od treh lastnikov in skupini. Samo resni interesi kličite od 5. do 8. zvečer na

tel. 486-6540

(30)

Rooms for rent
5 rooms, up, newly decorated. No children or pets. St. Clair area.

Call 881-2344

—(Feb. 7, 9)

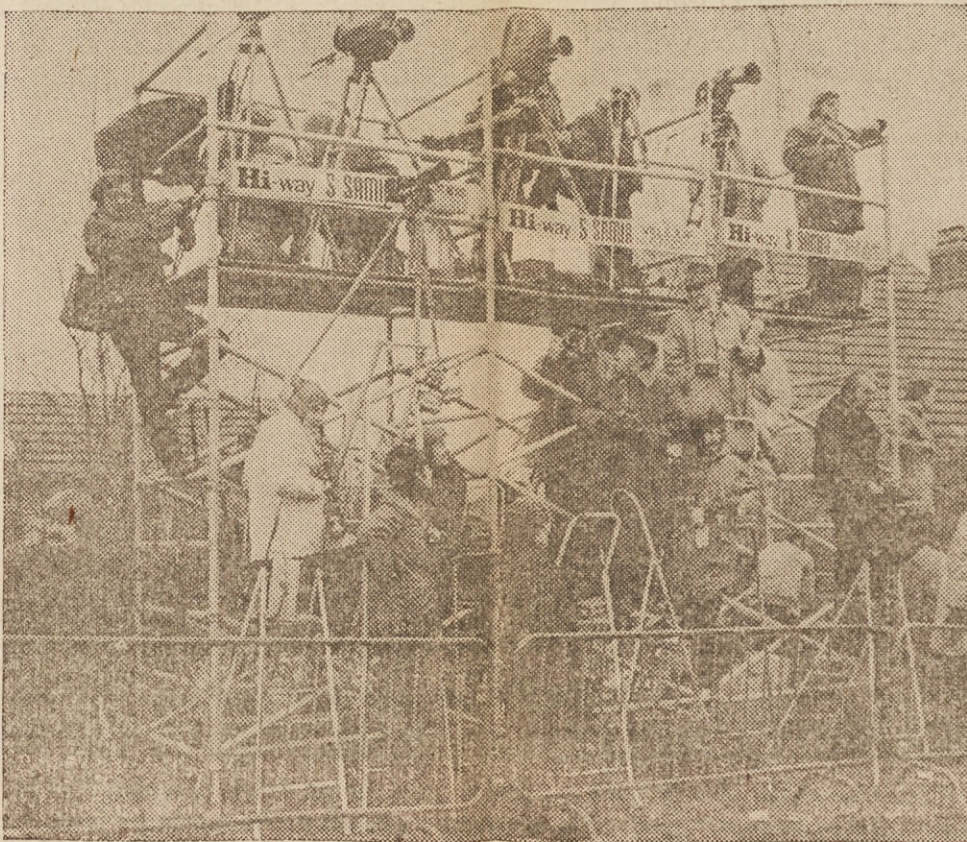
Iščejo stanovanje
Iščemo 4 opremljene sobe, 2 spalnice in garažo, če mogoče, okoli Waterloo Rd., ali v Eu-clidu, en otrok 15 let. Pišite na F.M. 6117 St. Clair Ave., Cleve-land, O. 44103. ali kličite 431-0628.

—(31)

V NAJEM
2-stanovanjska hiša na vogalu E. 74 St. in Hecker Ave. 5 sob in kopalnica — spodaj in zgoraj.
881-1851

(29)

POROČEVALCI NA STRAŽI — Ko so se vršili v Parizu razgovori o končanju vojsko-vanja v Indokini, so poročevalci za TV in druga občila vztrajno čakali na pojav dr. Kis-singerja in Le Duc Thoja ob koncu njunih razgovorov, pa naj je bilo še tako mraz in mokro.

Boleslav Prus:

STRAŽA

Zofka je šla tedaj od glavartstva v rojstni kraj, pod nadzorstvom dveh kmetov, katerih je eden nesel pismo o njej, drugi mu je pa delal družbo. Šla je po cesti, eno nogo imajoč obuto v čevlji, drugo v sandal, na hrbtu luknjasto suknjo, na glavi pa robec kakor rešeto. Niti silni mrzaz niti pogled na znano okolico ni napravil nanjo nobenega vtiska. Gledala je pred se; naenkrat pa, kakor bi jo bilo kaj zbodlo, je privzdignila suknjo, skočila pred svoja spremljevalca in šla s krepkim korakom, kakor bi se ji mudilo, domov. Ko je nato stekla naprej, je eden kmetov zavpil za njo: "Kaj pa tako letiš?" Tedaj je obstala kakor steber na cesti, dokler ji ni ukazal zopet iti naprej.

"To mora biti čisto nora," je dejal drugi spremljevalec, tišči, ki je nosil pismo od glavartstva.

"Taka je bila vedno, četudi ni bila za navadno delo ravno najslabša," je odvrnil drugi, ki je poznal Zofko že davno, ker je bil doma v isti občini.

In zopet sta se začela razgovarjati o drugih stvareh. Do občinske pisarne ni bilo več kakor vrsto hoda in izza zasneženega hriba so že gledali temni dimniki bajt, kar se prikaže pred Zofko in njenima spremljevalcema stražnik na konju, za njim sani z Ovčarjevim in otrokovim truplom. Zofka, ki je šla vedno naprej, se je umaknila izprevedu, toda kmetska sta jo, zapazivši tako nenavaden prizor, ustavila in se začela razgovarjati z podžupanom:

"O, za Boga!" je vpil eden, "kdo pa je ta nesrečnik?"

"Ovčar, Polžev hlapec," je odvrnil podžupan. "Zofka!" se je okrenil k spremljevalki, "saj je to tvoje dekletce na saneh."

Zofka se je približala sanem in začela takoj ravnodušno gledati. Toda polagoma je dobil njen pogled človeški izraz.

"Kaj se jima je pa zgodilo?" je rekla.

"Zmrznila sta."

"Zakaj sta zmrznila?"

"Ker ju je Polž spodil z doma."

"Polž?... Polž ju je spodil z doma?...?" je dejala, brez miselnosti se igraje s prsti. "Seveda je to Ovčar, to pa... gotovo je moje dekletce... Moja!... samo nekoliko je od tedaj zrastle... Ali je že kdo slišal, da bi bil kedaj otrok tako zmrznil?... No, res da ji je bil precej od rojstva usojen slab konec... Prav gotovo je to moje dekle!... Pogledajte!... Moje dekle, no — zastropili so jo..."

Kmetje so kimaje z glavami poslušali govorjenje uboge Zofke. Končno se je oglašil podžupan:

"Mi moramo dalje, zdravi. Hajdite, boter Martin."

Boter Martin je vzel vajeti, zavihtel bič, v istem hipu je pa začela Zofka sedati na sani, k mrličema.

"Kaj dejaš?" je kriknil kmet nadzornik, in jo zgrabil za suknjo.

"Saj je to moje dekle!" je zaklicala Zofka in se vrgla na sani.

"Kaj zato, če je tvoja?" je dejal podžupan. "Ti imaš drugo pot, ona pa drugo..."

"Moje dekle!... moje dekle!..." je začela kričati Zofka, držeč se ročico sani.

Konja sta hipoma potegnili in Zofka je padla na sneg; toda prišla se je za krivine in sani so jo potegnile za seboj.

"No, boš že spet norela!" je vpil eden kmetov spremljevalcev in stekel za Zofko, za njim pa podžupan in tovariši.

"Moje dekletce!... Dajte mi moje dekletce!..." je kričala besno, držeč se krčevito krivine.

Kmetje so jo komaj odtrgali, sani so pa zdrsnile naprej. Hotela je vstati in teči za otrokom, toda eden kmetov ji je pokleknil na noge, drugi jo je zgrabil za ramena.

"Kaj imaš od tega, neumnica?" sta ji prigovarjala. "Otroka vendar ne oživiš..."

"Moje dekle!... Polž je kriv, da je zmrznila!... Da bi ga Bog kaznoval!... Da bi tudi on zmrznil!..." je kričala Zofka, skušaje se iztrgati spremljevalcema.

Čemboj so se pa oddaljevale sani, tembolj ji je pojemal glas, obraz sinji od srda, jo postajal bakren, blesk oči ji je gasnil.

Končno se je umirila in postala apatična kakor po navadi. Ko je pa tudi šum odhajajočih utihnil, se je vzdignila s snega in ravnodušno, kakor preje šla z velikimi koraki proti občinski pisarni, samo včasih je globoko vzdihnila.

"Je že pozabila," je zamrmral

MLADA MORNARKA! — Joellen Drag iz Castro Valley v Kaliforniji se je pridružila vojni mornarici in je bila tam sprejeta med prvo skupino pilotinj. Na sliki jo vidimo na krilu letala, ko maha v pozdrav pred poletom v častniško šolo v Newport, R.I.

kmet, noseč uradne papirje za njo.

"Sicer je pa norcu najbolje na svetu," je odvrnil njegov tovariš.

Potem sta oba umolknila, poslušaje škripanje snega pod nogami.

X.

Izguba konj je Polža privedla skoraj do blaznosti. Res je pretepel, osuval in nato pregnal od hiše Ovčarja, toda to še ni izčrpalo njegove jeze. V izbi ga je dušilo, zato je odšel na dvorišče, hodil po njem podolgem in počez bled, s stisnjenimi pestmi, z očmi, zateklimi s krvjo in gledal temno izpod čela, nad čem bi se mogel maščevati.

Spomnil se je, da je treba kravama dati klaje. Šel je v hlev, začel tepsti živinčeti, ko mu je

pa eno izmed njih čisto zbegano stopilo na nogo, je zgrabil vile in brez usmiljenja pretepal obe kravi. Potem je kakor brez pameti stekel za skedenj, tam pa opazivši truplo Burka, osuval psa, že trdega kakor les, in klet vse, kar je na svetu.

"Da nisi ti, pasje seme, žrl kruha iz tujih rok, ne bi bil jaz ob konja... Gnij tu in trpi do pomladi, prokleta bestija!..." mu je dejal k sklepu in ga še enkrat sunil, da je kar počilo v dušilo, zato je zmrzli živali.

Vrnivši se v izbo se je tako premetaval, da so mu stopile pene okoli ust. Andrejček, ki je videl vse to, je prasn timer; tedaj je pa Polž, odvezavši si pas, začel udrihati z njim po fantu, da se je revež zgrudil pod klop, ves zalit s krvjo.

Kmet vkljub temu še ni zapel pasu. Hodil je po izbi z jermenom v roki, čakaje, da tudi njo, kakor hitro se oglasi, nabije. Toda žena je molčala in se včasih prišla z roko za rob ognjišča, kakor bi ji zmanjkovalo moči.

"Kaj se majaš?... je zagodrnjal kmet. "Ali se ti še ni izkadila večerajšnja vodka?..."

"Nekaj mi ni dobro," je odvrnila tiho žena.

Polž se je ustavil in prepasal jermen.

"Kaj ti je?" je vprašal. "Črni kolobarji se mi delajo pred očmi in šumi mi v ušesih... O!... Kaj morda v izbi tako piska?..." je govorila s slabim glasom, kažoč z rokami.

"Ne žlampaj vodke, pa ti ne po šumelo," se je zadril Polž, od-

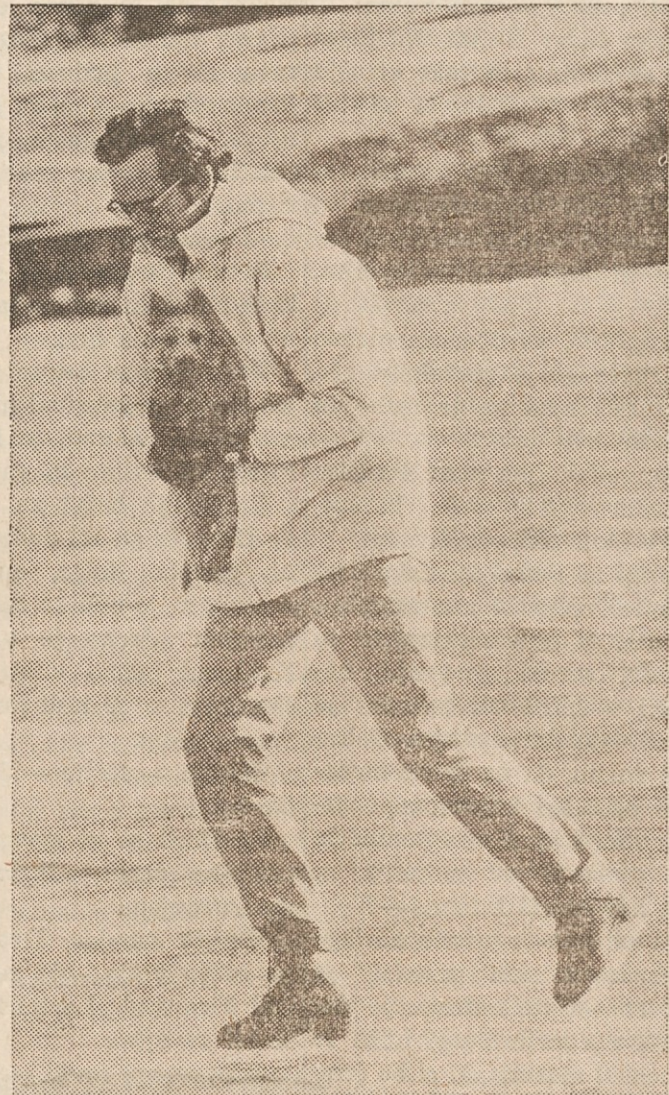
šel zopet na dvorišče in pljuval.

Cudno se mu je zdelo, da žena niti besedice ni črhnila za Andrejčka, ko ga je pretepal. Ker ga je pa zopet zgrabila jeza, a ni imel nikogar več tepsti, je prijel sekuro in začel z njo sekati drva. Zdelo se mu je, da tu pod njegovimi nogami leže ti, ki so mu ukradli konja; zato je pa delal, kakor besen, da so

mu treske in celo polena letela nad glavo, frčeč na vse strani po dvorišču.

Končno so mu omahnile roke, zbolel ga je križ, srajca je bila pa premočena od potu; istočasno ga je pustila tudi jeza.

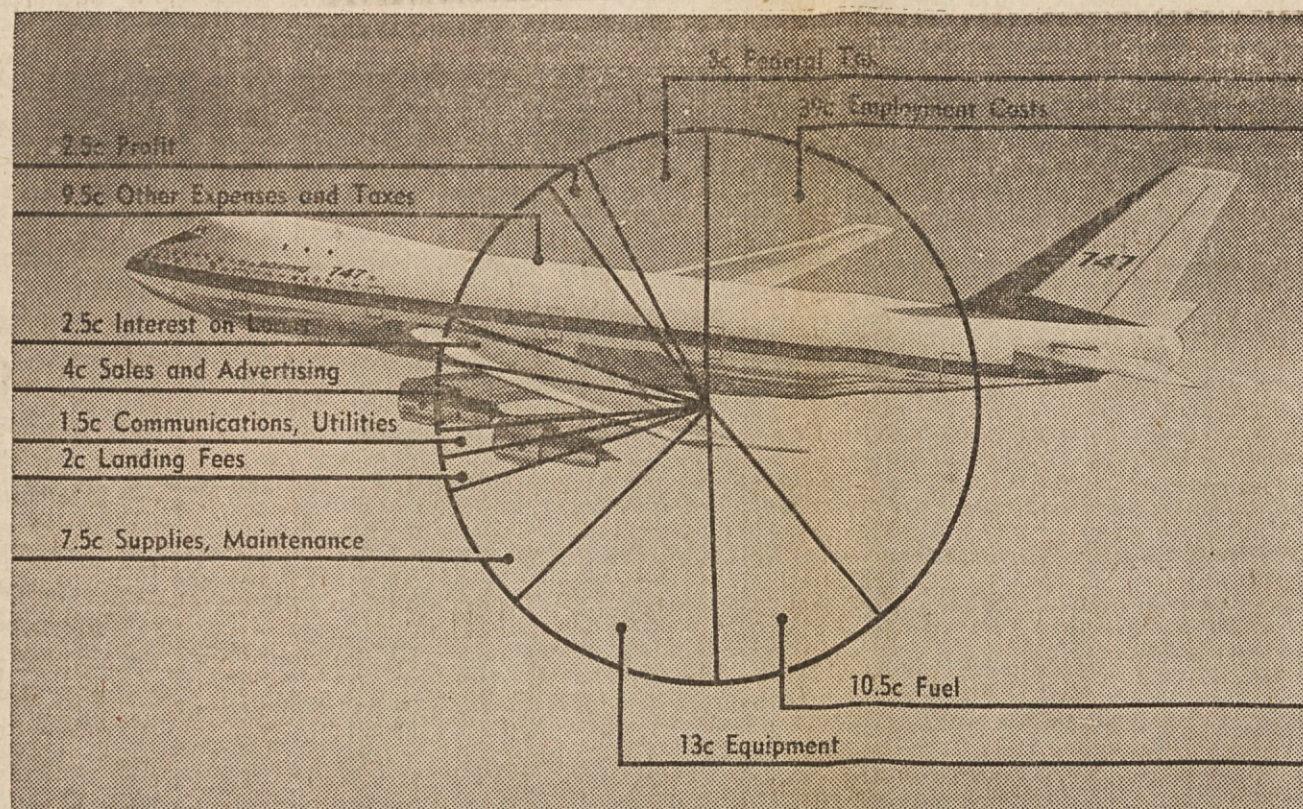
Vrnivši se v bajto ni našel v prvi izbi nikogar. Pogledal je v cumnato. Polževka je ležala na postelji.

PRIJETNEJŠE — Gospodar je v Central Parku v New Yorku vzel psička v naročje, ko se je ta utrudil pri tekanju za njim med drsanjem.

OSTROSTRELEC? — Morda res, če bi sodili po videzu. Bill Carawford, uredniški karakaturist NEA, se navdušuje za streljanje z lokom. Na sliki ga vidimo z najnovejšim lokom pri ciljanju.

LETALSKI PROMET JE BIL NEKDAJ BOLJ DO NOSEN — Bili so časi, ko se delale letalske družbe kar lepe dobičke pri obilju potnikov. Sedaj se je vse podražilo, potovanje z letali preko morja pa je ostalo približno na stari ravni ali je celo nižje, ko se družbe potegujejo za potnike, da bi napolnile svoja letala. Ta letajo tudi na pol nezasedena preko Atlantika v okviru rednih letalskih prog. Slika z letalom Boeing 747 kaže, kam gre vsak dolar plačane voznine v odstotkih.

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0623